

De virksomheder, som har mange driftsaktiver vil få et højere loft for rentefradrag end de virksomheder, der har færre eller næsten ingen driftsaktiver. Populært sagt vil en maskinfabrik med mange maskiner og bygninger blive bedre stillet end en medicinal- eller biotek- virksomhed uden disse aktiver.

Risikostyring gennem afledte finansielle instrumenter

Afledte finansielle instrumenter bruges i en aktiv styring af risikoprofilen i en virksomhed til en række forskellige formål, herunder f.eks. sikring af indtægter, omkostninger og fordringer (f.eks. valutaskikring af udenlandsk omsætning eller sikring af stålprisen for en produktionsvirksomhed). En vigtig årsag til at indgå disse sikringsforretninger er netop at opnå et stabilt cashflow, som gavner virksomheden, og i øvrigt forventes af investorerne. Over løbetiden kan der være store værdiudsving. Disse udsving medfører en risiko for asymmetrisk beskatning. Når virksomhederne foretager sikringsforretninger på disse områder, og virksomhederne samtidig i et enkelt år rammer grænsen for rentefradragsbegrænsningen, mødes man af den asymmetri, der ligger i, at kursgevinster beskattes med 22 pct., mens kurstab kun kan fratrækkes med 12.1 pct. I nogle tilfælde vil man risikere, at der slet ikke er fradragret for tab ved sikring.

Dette kan gennemføres ved at undtage gevinst og tab på finansielle kontrakter, indgået som led i afdækning af almindelige kommercielle risici, fra definitionen af nettofinansieringsudgifter eller ved konsekvent at gennemføre en realisationsbeskatning af finansielle kontrakter i større omfang, end tilfældet er i dag.

Når der foretages afskrivninger begrænses grundlaget for rentefradraget. Dette skyldes princippet om, at skattemæssigt er der kun behov for at finansiere udgifter, der (endnu) ikke er trukket fra med nedsættelsen af skatten til følge. Det er derfor, at der ikke skal anvendes markedsværdier, der kan være meget højere end de skattemæssige som følge af gunstige afskrivningsregler. Den indkomst, der opnås fradrag i, burde jo bruges til at afdrage gælden med. Sker dette ikke, og anvendes indkomsten ikke til reinvestering i driftsmidler eller andre udgifter, kan man sige, at gælden ikke længere vedrører driften.

Det bør være muligt at anvende finansielle instrumenter til styring af virksomhedens finansielle risici. Finansielle instrumenter bliver som hovedregel lagerbeskattet, dvs. der sker løbende beskatning på baggrund af værdien ved indkomstårets udløb. Udsving kan derfor resultere i tab i et år og gevinst i et andet år. Dette er ikke hensigtsmæssigt, når der er tale om sikring af virksomhedens løbende drift.

Det foreslås, at gevinst og tab på terminkontrakter m.v., som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter ikke medregnes blandt nettofinansieringsudgifterne.

Terminkontrakter skal dog medregnes, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. Endvidere skal valutaterminkontrakter medregnes. De terminkontrakter, der medregnes, omfattes af muligheden for fremførsel i de efterfølgende tre års kursgevinster.